

La història real dels contes

– *Té, quin vols, el groc o el rosa?*

Havia comprat dos gelats i els hi ofería, perquè triés, amb aire trist. La dona del carretó es guardà els diners que ella acabava de donar i ja servia als altres clients tot cridant: “Al bon gelat!...”

de Mercè Rodoreda

Va anar a comprar un gelat. Aquesta és la raó perquè la **Caputxeta Vermella** va trigar més a arribar a casa de la seva àvia que el llop. El camí era igual de llarg però el que passava és que a aquell camí hi havia una parada de gelats i ella es va aturar a menjar-se’n un, oblidant-se de la seva àvia, que en aleshores era atacada pel llop. Aquesta és una de les realitats que s’amaguen darrere dels contes.

Per què... a qui no li han explicat mai un conte i no “s’ha quedat amb les ganes” de saber la seva veritable història? Per exemple, a **Rínxols d’Or**: els tres ossos havien anat a fer un petit passeig, però van trigar tant en tornar perquè s’havien trobat amb el seu parent, “l’Ós Yogui” i ell els va convidar a prendre el te.

O la història del “**Rei Barba Blava**”, que va tenir cinc dones i totes havien mort després de casar-se amb ell. El rei moltes de nit deia que marxava a escarmentar als pastors, però, en realitat, anava a la discoteca. Ah, per si no ho sabíeu, la barba se li va quedar de color blau perquè sovint s’adormia al sofà blau de pell mal tenyida.

I també hi ha aquests tipus de contes que dius: i

després del final, què...?

És el cas del conte de la **Blancaneus**, que se’n va anar a viure amb el príncep, van tenir tres fills: dos nens i una nena. El que no ens explica és que es van divorciar perquè la Blancaneus deia que al *pa amb oli i sal*, primer s’hi tirava l’oli i... després la sal; el príncep deia tot el contrari. Els tres fills se’n van anar a viure amb la mare. Un fill va ser professor de Ciències a una universitat, la filla va ser violinista en una orquestra, i el fill petit es va estar a casa de la seva mare fins als quaranta anys i, finalment, el van engarjolar per intentar robar a una oficina de la policia.

Un altre cas és el de la **Ventafocs**. Ella no va tenir fills, va viure tota la seva vida amb el príncep, i fins i tot, van arribar a ser reis però van ser expulsats per corrupció.

I, finalment, en el conte de la **Bella i la Bèstia**, al monstre se li va trencar el malefici per tota la vida i va esdevenir un home ric i envejable. Es va casar amb **Bella** i van tenir una filla, que se’n va anar a viure amb el promès quan va fer divuit anys i els va deixar plantats. El marit va morir i ella es va quedar sola. Els diners se li acabaven i no feia res per aconseguir-ne més... Finalment, es queda sola i pobra i la filla la va enviar a una residència.

De totes aquestes històries en podem treure una conclusió:

Les coses no són el que semblen.

Ivan Savall

1r ESO